

тавители.

- Липса на дотиране за развитие на ромската култура във всичките ѝ сфери.

- Липсва контрол върху създаващите се творби на културата и изкуството на ромска тематика от разни „ромолюбци“ - за да не бъде да голословна - такива са документалните филми „Срамувам се че съм циганин“, (създаден от роми), който породил истински гняв сред хората на киноизкуството за доминиращата нотка, че съществува свръхгеноцид над ромите в България. От български автори е филмът „Кал“, където ромско безпризорно дете убива при самозащита с нож чужденец и после „плаче“ и „вие“ от болка, това хвърли ромите в паника! В документалния филм „Циганско лято“ на Милан Огнянов, където Уша - фотографката, представена като преподавател в университет (къде - не става ясно), и една нейна „студентка“ от познанството си с няколко ромски момичета формират мнение окончателно и внушаващо, че ромите са непредсказуими и за тях трябва да има определена бариера. И все в този дух. Какъвто е и девизът на Желевистките ромоотговорници - „С ромите диалог не може да има“...

Излиза, че тихомълком огънат от мургава-та преса се пренесе на един по-опасен фронт, а именно световната култура, където всичко ще се струпва на гърба на България. В това съмнение няма.

Зная, че всички, изброени по горе от мен точки, са залегнали в приетата Рамкова програма за интеграция на ромите. Но ние насила си налагаме да вярваме, че тя ще се изпълни, тъй като е поверена в ръцете на една добре усъвършенствала се правозащитна организация, към която, досега хранехме съмнение, защото, ако трябва да бъдем честни, по време

на изборите тя беше опозиционно настроена, но налагаме си да бъдем оптимисти и да вярваме, че тя наистина ще работи, още повече, че нямаме друг избор. Възможно е да са загърбени всякакви пристрастия и ние, ромите, да сме надживели пречещият ни досега вроден егоизъм. Простихме си и седнахме на една маса. Дано това да е едно добро начало.

Предстоят избори. Може би отново и отново ще ни се обещава същата рамкова програма, която влачим от години, но не знаем какво се кани да ни сервира времето, което изтича и записва всичко скрито от погледа ни.

Хората роми, пък и не само роми, днес не се интересуват от рамкови програми. Те са огладнели до озверяване, освирепели до овълчаване. Те ще търсят работодател, изплащащ заплати, или най-малкото нова политическа сила, като монархията или Бог знае какво?!

Ромите, като безпризорни в страната, търсят и търсят спасение!

Във филма си „Циганско лято“ Милан Огнянов, режисьор и сценарист, благородно предлага на ромите, чрез гласа на главната героиня, да им бъде предоставена възможността спокойно да напуснат пределите на България... Колко лесно! И колко недискриминационно! Ще му отговоря: **Ние нямаме и няма да имаме друга Родина! Напускането ѝ може да стане по лични съображения на отделния индивид, а другият път може да мине само през труповете ни. Не смятаме, че сме безполезни на държавата и опасни за националните ѝ интереси!**

Напротив, ревниви сме към съдбата ѝ. Искаме нейния просперитет и се надяваме, че той е на прага - именно чрез правителството